

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Verwerende partijen: Regione Campania (C-516/12 tot en met C-518/12), Provincia di Napoli (C-516/12 en C-518/12)

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Consiglio di Stato — Uitlegging van artikel 4 van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende het optreden van de lidstaten ten aanzien van met het begrip openbare dienst verbonden verplichtingen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (PB L 156, blz. 1) — Recht van particuliere ondernemingen op compensatie van de lasten die voortvloeien uit een openbare dienstverplichting — Vervoersonderneming die bij de bevoegde autoriteiten geen aanvraag heeft ingediend om opheffing van een openbare dienstverplichting die voor de onderneming economische nadelen medebrengt — Verplichting die niet valt onder de openbare dienstverplichtingen die de lidstaten moeten opheffen

Dictum

De artikelen 4 en 6 van verordening (EEG) nr. 1191/69 van de Raad van 26 juni 1969 betreffende het optreden van de lidstaten ten aanzien van met het begrip openbare dienst verbonden verplichtingen op het gebied van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 1893/91 van de Raad van 20 juni 1991, moeten aldus worden uitgelegd dat voor vóór de inwerkingtreding van die verordening ontstane openbare dienstverplichtingen een recht op compensatie van de uit de vervulling van dergelijke verplichtingen voortvloeiende lasten enkel ontstaat indien de betrokken onderneming een aanvraag tot opheffing van die verplichtingen heeft ingediend en de bevoegde instanties hebben besloten die verplichtingen te handhaven of pas na verloop van tijd op te heffen. Wat daarentegen de openbare dienstverplichtingen betreft die ná die datum zijn ontstaan, is het ontstaan van een recht op compensatie niet aan diezelfde voorwaarden onderworpen.

(¹) PB C 26 van 26.1.2013.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 3 april 2014 — Franse Republiek/Europese Commissie

(Zaak C-559/12 P) (¹)

(Hogere voorziening — Staatssteun — Staatssteun in vorm van impliciete onbeperkte garantie ten gunste van La Poste vanwege status van overheidsinstelling — Bestaan van garantie — Aanwezigheid van staatsmiddelen — Voordeel — Bewijslast en bewijsvereisten)

(2014/C 159/10)

Procestaal: Frans

Partijen

Rekwirante: Franse Republiek (vertegenwoordigers: G. de Bergues, D. Colas, J. Gstalter en J. Bousin, gemachtigden)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie (vertegenwoordigers: B. Stromsky en D. Grespan, gemachtigden)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 20 september 2012, Frankrijk/Commissie (T-154/10) waarbij het Gerecht het beroep van de Franse Republiek heeft verworpen strekkende tot nietigverklaring van besluit 2010/605/EU van de Commissie van 26 januari 2010 betreffende steunmaatregel C 56/07 (ex E 15/05) die door Frankrijk is toegekend aan La Poste (PB L 274, blz. 1) — Steunmaatregel die door Frankrijk ten uitvoer zou zijn gelegd in de vorm van een onbeperkte impliciete staatsgarantie ten gunste van La Poste welke voortvloeit uit haar status van overheidsinstelling met een industrieel of commercieel karakter — Instelling die niet is onderworpen aan het gemene recht inzake schuldsanering en vereffening van ondernemingen in moeilijkheden — Bestaan van een voordeel — Bestaan van een overdracht van staatsmiddelen — Bewijslast en bewijsvereisten — Gelijkstelling van de voorwaarden voor overheidsaansprakelijkheid met een garantiemechanisme

Dictum

- 1) *De hogere voorziening wordt afgewezen.*
- 2) *De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 32 van 2.2.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 3 april 2014 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesfinanzhof — Duitsland) — Hauptzollamt Köln/Kronos Titan GmbH (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld/Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

(Gevoegde zaken C-43/13 en C-44/13) ⁽¹⁾

(Richtlijn 2003/96/EG — Belasting van energieproducten — Producten die in richtlijn 2003/96/EG niet worden vermeld — Begrip „gelijkwaardige motor- of verwarmingsbrandstof”)

(2014/C 159/11)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesfinanzhof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hauptzollamt Köln (C-43/13), Hauptzollamt Krefeld (C-44/13)

Verwerende partij: Kronos Titan GmbH (C-43/13), Rhein-Ruhr Beschichtungs-Service GmbH (C-44/13)

Voorwerp

Verzoeken om een prejudiciële beslissing — Bundesfinanzhof — Uitlegging van artikel 2, lid 3, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit (PB L 283, blz. 51) — Belasting van andere energieproducten dan die waarvoor de richtlijn belastingniveaus vaststelt — Begrippen gelijkwaardige motor- of verwarmingsbrandstof — Mogelijkheid om op een als verwarmingsbrandstof gebruikt product de belasting voor het product met de meest gelijkende chemische samenstelling toe te passen, wanneer dit product is onderworpen aan een hogere dan de voor verwarmingsbrandstoffen toepasselijke belasting, omdat het als motorbrandstof kan worden gebruikt

Dictum

Artikel 2, lid 3, van richtlijn 2003/96/EG van de Raad van 27 oktober 2003 tot herstructurering van de communautaire regeling voor de belasting van energieproducten en elektriciteit, waarin wordt bepaald dat andere energieproducten dan die waarvoor in deze richtlijn een belastingniveau is vastgesteld, tegen het tarief voor gelijkwaardige motor- of verwarmingsbrandstof worden belast naargelang het gebruik dat ervan wordt gemaakt, moet aldus worden uitgelegd dat eerst moet worden bepaald of het betrokken product als verwarmingsbrandstof dan wel als motorbrandstof wordt gebruikt, alvorens te bepalen welke motor- of verwarmingsbrandstof, naargelang het geval, uit de overeenkomstige tabel van bijlage I bij deze richtlijn door het betrokken product daadwerkelijk in zijn gebruik wordt vervangen of, indien er geen vervanging is, welke van deze motor- of verwarmingsbrandstoffen dit product door zijn kenmerken en gebruiksdoel het dichtst benadert.

⁽¹⁾ PB C 123 van 27.4.2013.